

ART04 2010 05 31

Leelkednek sem Art egy kis táplálék

+ Válasz a Venyának!

2010. 05. 30-án éjjel írom ezeket a sorokat, lezajlott az első balett vizsga, miután szakadt az eső ezért 6. személyként hazafuvarozott a gyerekem (én voltam hátul a 4. gyerek) Imi ügyeletes azaz egyedül vagyok.

Még mindig az Ildi leveléhez kapcsolódóan:

Bementem a kedvenc kínai boltomba, hogy némi felszerelést vegyek magamnak. Amíg válogattam, kitört a balhé. Másik vásárló (ketten voltunk összesen vásárlók a boltban) heves vitába kezdett a pénztárban álló kínai tulajdonossal, hogy annyiért kell adni az árút, amennyi rá van írva, a pénztárnál már nem lehet megváltoztatni az árát, ha tévedtek, hát a bolt viseli a kárt! Mint kiderült más ár volt az árun és más a dobozon. Normális körülmények között talán elfelezhetnék volna a differenciát, de a vásárló olyan ordenáré módon viselkedett, hogy ilyen még egy idősebb nőtől soha nem hallottam: Szóba került a kínai sanghaji mamája, az APEH, rendőrség, „ide sem teszem be többé a lábam”, és „Maguk azt hiszik, hogy idejönnek azután azt csinálnak, amit akarnak, na majd én teszek róla”. A kínai tulaj hajlongott, elnézést kért a tévedésért és a hangját sem emelte fel. A nő pedig rikácsolt. Azóta hallottam a rádióban egy előadást a kínai viselkedésről, emberi tulajdonságokról, szokásokról, hitvilágukról, amelynek egyik eleme: Ha arra kényszerítenek egy kínait, hogy nem-et mondjon valaki kérésére, akkor az elveszíti az arcát! Lehet, hogy Magyarországon már csupa arc nélküli kínai él?

Megemlítem egy másik élményemet, ami aranyosnak is mondható csak hogy.....

Az egyik kislány a balletten azt mondta nekem, hogy azért esik a sok eső, mert az Istenke nagyon szomorú, hogy rosszak vagyunk és ezért sokat sír!

Mi pedig ezt meséltük a gyerekeinknek a víz körforgásáról:

B. Radó Lili: Esőcseppecskék — mese

Kipp-kopp! Kint zápor koppan,
Mind sűrűbben, egyre jobban...
-Mi vagyunk az Esőcseppek!-
Elmesélik, honnan jöttek.

Sziklák közül, lomb alatt,
Forrás vize ott fakad.
Bukfencezve, kúszva, futva,
Innen keltek vándorútra.

Sok kis vízcsepp alig várja
Végét a nagy útnak...
Addig úsznak, amíg már a
Kék tengerbe jutnak.

Napanyó a felhők felett
Aranylétrát ereget,
S biztatja a vízcseppeket:
– Gyertek gyorsan, gyerekek!-

Aranyfényű ég alatt
Fodor felhők szállanak,
Összebújnak, sorakoznak
Hej, micsoda záport hoznak!

Millió kis vízcsepp-gyerek
Nagy sietve útnak ered,
Felénk fújja fürge szél,
S egy-kettőre földet ér.

Kitisztul a messzeség...
Szivárványtól szép az ég,
Szürke felhők oszlanak,
Kikukucskál már a nap.

Vége már a hosszú útnak,
Vízcseppecskék földbe bújtak,
S tavasszal a sziklák alatt
Megint új kis forrás fakad.

Akinek van diafilm gyűjteménye, annak bizonyára meg van ez a
pici film, mert valamelyik film végére van másolva!
<http://egyszervolt.hu/mese/esocseppecskék.html> Annak aki a teljes mesére
kíváncsi!
Most melyik az igaz?

Tovább:

2010. 05. 20. csütörtök

Martin Sperr
Vadászjelenetek Alsó-Bajorországból

[Színlap](#) [Színopszis](#) [Sajtó](#) [Kommentek](#) [Galéria](#)

Az előadást a Nemzeti Színház festőműhelyében játsszuk

Felhívjuk nézőink figyelmét, hogy az új játszóhely speciális megközelíthetősége miatt kérjük, hogy időben, legkésőbb 18.30-ig érkezzenek a színházba. Az előadás kezdése után érkezőket NEM tudjuk beengedni, késés esetén a jegy árának visszatérítésére nincs lehetőség!

Az előadás megtekintéséhez kényelmes viselet ajánlott!

Az előadás **16** éven aluliak számára nem ajánlott!

Az előadásban közreműködik a Dorogi Sváb Party zenekar.

Barbara, napszámosnő	Molnár Piroska
Abram, a fia	Stohl András
Tonka, cselédlány	Tompos Kátya
Mária, parasztasszony	Básti Juli
Rovo, a fia	Farkas Dénes e.h.
Volker, Mária szolgája	Szarvas József
Polgármester	Sinkó László
Georg, a szolgája	Hevér Gábor
Zenta, napszámosnő	Murányi Tünde
Hentesné	Péterfy Bori
Franzi, a fia	Ducsa Ábel
Csonti, sírásó	Hollósi Frigyes
Paula, irodai alkalmazott	Söptei Andrea
Menekült nő	Gerlits Réka
Konrád, a fia	Reynolds William
Pap	Földi Ádám
Fordító:	Perczel Enikő
Díszlettervező:	Menczel Róbert
Jelmeztervező:	Daróczy Sándor
Dramaturg:	Perczel Enikő Vörös Róbert

Vadász jelenetek Alsó Bajorországban (Nemzeti):

Én meg arra hívom fel a figyelmet, hogy csak olyan nadrágban lehet menni, amire nem tapad a jutazsákból a szöszmös a gatyába, mert az enyémből még nem tudtam kikaparni és már 2x kimostam. Mindezekről elvonatkoztatva az előadás jó!

Mindenki azt mondja, hogy a Stohl le van csukva és rabomobil hozza minden előadásra, de tegnap (szombaton) este bebizonyosodott, hogy nem is, mert az élettársa hozza a saját kocsijával. Ime:

Sőt egy nyitott sport kocsiban a Bodrogit is egy fiatal nő fuvarozta! Paparazzi fotót az Ildi készítette az eseményekről, de egyébként gépe alkalmatlan riport képek készítésére. (Digitális gép hátránya.)

Tehát az info az Ilditől! (A képek nem az Nemzeti Színház előadásának napján készült, hanem szombaton a MÜPA látogatás alkalmából!)

2010. 05. 23. vasárnap

Budapesti Kamaraszínház Kft.
Ericsson Stúdió
befogadott produkció

Csakazértisjáték
vígjáték egy felvonásban

Kishont Ferenc
műveinek felhasználásával

ÍRTA:
Balázs Ágnes

SZEREPLŐK

GÁSPÁR ANDRÁS KÁLLOY MOLNÁR
PÉTER

Rendezte:
Jean-Pierre Boulanger (T.F.P.)

Csakazértis játék (Ericsson) Két színész jutalomjátéka, mert a színház nem halhat meg!

2010. 05. 26. szerda

Jutalomjáték

BERNARD SLADE

JUTALOMJÁTÉK

Vígjáték két részben

Fordította: **UNGVÁRI TAMÁS**

LÓU DANIELS: **BARABÁS KISS ZOLTÁN**
Dr. GLADYS PETRELLI: **TÓTH ENIKŐ**
SCOTTIE TEMPLETON: **GÁLVÖLGYI JÁNOS**
SALLY HAINES: **BALÁZSOVITS EDIT**
MAGGIE STRATTON: **HERNÁDI JUDIT**
JUD TEMPLETON: **NAGY SÁNDOR**
HILLARY: **FÁBLÁN ANITA**

RENDEZŐ: **SZIRTES TAMÁS**

Háttérzeneszerző: **ZAKAR ÁGI**

Díszlettervező: **MENCZEL RÓBERT**

Jelmestervező: **TÖRDAY HAJNAL**

Zenei **KÖCSÁK TIBOR**

A Jutalomjáték az egyik, esztendőnként felújított Broadway vígjáték, a belőle készült film a világtalálkozó bestsellere. Ez annak is köszönhető, hogy parádés főzenepel elsőn, filmben és színpadon Jack Lemmon játszotta. Ám az alkalmon túl a Jutalomjáték a legfontosabb drámája. Főhőse a feleselenség játékos, Tehercégét és családját kockáztatta az azonnali örömiért. A környezetében is társra vágyott Scott Templeton s így veszítette el a feleségét a ébresztett haragot: a tán hosszút a fiában. Ez a Jutalomjáték, megjelenés az utolsó. Egy halálosan beteg ember viccét beármylekítja a szörnyű betegség. A vígjáték azonban a fordulatok műfaja s az izgalmak bővelkedő komédia könnyes meccslyal beküti össze a családot.

Jutalomjáték (Játékszín)

Nem volt rossz, de jó sem. A „két nagy sztár” Gálvölgyi és a Hernádi Jucus a kisujjukból rázzák ki az előadást, rutinból, megszokásból, a színpadon röhögve ki saját magukat. A végét pedig a Gálvölgyi totál elszúrta azzal, hogy egyszerűen nem jutott eszébe a szerep. A legjobb alakítást a „nagy menők”-et lealázva a Balázsovits Edit nyújtotta, aki teljesen „kiforrtá” magát és egészen jó színész nő vált belőle. Úgy látszik mára, mostanra kiheverte neves szüleit és föléljük nőtt. (Balázsovits Lajos és Almássy Éva)

2010.05.28. péntek 10 órakor volt a Szénási Vera (Imi és a Gabi unokatestvére) temetése, Aki 64 éves volt és nagyon-nagyon beteg. Nem olyan régen beszéltem Vele telefonon, Ő hívott és megkérdezte: Hogy vagy? Mondtam, hogy jól és soroltam a betegségeimet. És akkor jött Ő, addig azt hittem, hogy a Szabadoson és rajtam már nem lehet túltenni, de lehet! Azaz lehetett!

2010.05.28. péntek

Délután volt a Flóra balett vizsgájának főpróbája, majd utána este szalon a Susevánál. Amire idáig eljutottunk valóban nagyon fáradt voltam és nem csak alig álltam a lábamon, hanem még alig ültem a fenekemen is bekövetkezett, mert mind a két pozícióban nagyon rosszul éreztem magam, sehogyan sem volt jó!

A Szántó előadása, a szeretetével kitüntetett személy és a hallgatóság viselkedése megérne egy különálló „esszét”, de a közeljövőben erre nem lesz módom, ezért most ide vések egy-két dolgot. (Éjjel 3 óra van és megettem egy tábla csokit, hogy ébren tudjam magam tartani, de lehet, hogy ettől meg rosszul leszek, de azért remélem, hogy nem!)

Szóval: Szeretem az amerikai jazz-t, különösen a négereket imádom (lásd: a MOON WALKER (Michel Jackson) szereposztása alatt menő néger férfikórust, ami a kedvencem és szeretem az örülteteket mint pl: Lauri Anderson-t. A Szántó által előzetesen bemutatott zenészt nem ismertem, a bemutatkozása nem volt szimpatikus, idegesített és untam. (Persze ilyenkor azután mindenem fáj. Szokásommá vált, figyelni magamat, ha észreveszem, hogy magammal foglalkozom, nem kötött le a mű, ha „elfelejtem magam, benne vagyok a műben”, akkor az a valami jó, ez a mércém.) Számomra rossz volt a sorrend (elnézést Szántó) Nekem először meg kell szeretnem valakit és csak akkor kezd el érdekelni a további sorsa és nem fordítva. Ebből adódóan nagyon értékelem azt, ha valaki végigrágja magát egy ilyen zenész összes művén, hogy rátaláljon a „Tizenkét tánc az Istennel” című műre és azt alkalmazni képes legyen a megfelelő helyen és módon. Mert, amikor végre eljutottunk odáig, hogy megtekinthettem azt, amiért mentünk akkor azonnal megfordult a dolog és ámulattal, áhítattal, tisztelettel „voltam benne”, abban a 6 percben, amit láttam. Nem akarok kitérni a természet szépségeire („Mely nyelv merne versenyezni véled”) a fotózás technikai kérdéseire, a fotókhoz választott zene, valamint a sikeres „poénra” vágás, valamint a cím és az egész egység találkozására, mert az egész úgy volt tökéletes, ahogyan kell! (Még emlékszem a Kunadacsi táj szépségeire, a csillagos égre, a viharokra stb., stb.) Az utolsó fotó számomra a kitörő vulkán szerepét töltötte be és ahogyan szétolvad a minden színt tartalmazó fehérségbe, a semmivé válás a valamikori ős robbanás érzetét keltette bennem, mert ahogyan keletkeztünk, úgy fogunk elmúlni is! Ezt szeretném megkapni, ha lehet Szántó, hogy néha-néha megnézegethessem, mert nagyon jó volt a lelkemnek és szeretném magamnak zavartalanul látni, hallani!

És itt meg kell említenem egy zavaró dolgot, ami a társaság minden tagjára vonatkozik, nem megbántani akarok senkit, hanem kérni! Ha valamelyikünk vagy vendégünk, vagy bárki előáll azzal a szándékkal, hogy bemutassa a művét, előadását, legyen bármiről is szó, adjuk meg Neki azt a tiszteletet, hogy hallgassuk végig, nézzük meg csendben, amit alkotott! Szó szerint hallgassuk! A műnek aurája van és nem tűri a megzavarást, mint a vízbe dobott kő,

megzavarodik a víz. Van amikor zajnak van helye és van amikor a csendnek. Nekem fáj – komolyan mondom – amikor a Jutka megkérdezte a Szabadost, hogy „Emlékszel, emlékszel” és még noszogatta is a Gyurit, „Tudod, akkor és ott...” aki persze nem nagyon akart válaszolni. (Bocsánat Jutka!) Hat percet igazán ki lehet bírni, majd utána lehet kérdezni vagy enni vagy bármi. (Szántó megmondta előre, hogy mi mennyi ideig fog tartani.) Legyünk tisztelettel egymás iránt! Ez vonatkozik az egymás feje felett, keresztbe átbeszélésre is, mert például lehet, hogy engem vagy mást mind a két fél mondókája érdekel, de egyszerre két helyre figyelni, multiban figyelni csak a számítógépnek megy hibátlanul.

A másik műről: Itt hozzatok a Szántó & Vendli – Töletek mára már elvárt – színvonalat, technikailag tökéletes, ami portrékat illeti valószínűleg „jellemábrázolóak”, mert a beszélgetés közben készített arcról készített kép bizonyára jobb, mint a „lekapott” igazolványkép. Ráadásul természetes közegükben készültek, tehát ezeknek jók képeknek kell lenniük. Valóban van az egész alkotásnak hiteles néprajzi, dokumentum értéke, ezt tükrözi vissza a helyben aratott nagy siker, mert az érintettek is érzik, hogy „meg lettek örökítve”. Egyszer láttam egy fotósorozatot a már idős, öreg 1848-as szabadságharcosokról a Néprajzi Múzeumban, természetesen nem lehetett őket beazonosítani számomra, hogy a dédapán ilyen volt (lehetett) például, de minden más szempontból fantasztikus volt - számomra – a sorozat. A típusok, a ráncok, a tekintetük, az öltözetük a sérüléseik, most csak ennyi szempont jutott eszembe hirtelen, de fantasztikus volt. Éppen olyan fontos, mint Klössz György, a XIX század végi Budapestről készített képei, igen egy emberi arc érdekes módon úgy divatos, ahogyan a kora, nem életkora, hanem amiben él, elvárja tőle. Mindenképpen korrajz. (Például: egy korabeli film készítésénél fel lehet használni az ilyen portrékat a hiteles ábrázoláshoz, de az is lehet, hogy újabb 100 év múlva már tanulmányozni fogják a tudósok az emberi koponya fejlődését!) Szóval visszatérve a filmre, valóban jó és szép volt. De (mindig az a de, már megint!) hatalmas lehetőséget mulasztottak el! Igaza van a Kiserikának, meg kellett volna örökíteni a szövegeket és a hangjukat, még akkor is, ha az nem képezte volna ennek a filmnek a részét. Ez a gyűjtőmunka egyenértékű lett volna egy Bartók/Kodály jelentőségű műgyűjtéssel. Persze tudom, hogy nem ez volt a szándék, éppen elég nagy munka volt ez így is, de legalább kérdeztétek volna meg a Kiserikát! Nem tudom, hogy lehetséges-e ennek a pótlása. Mindenesetre legyen egy darab archív példány megőrizve és másoljátok mindig, minden legújabb eszközre át, hogy ne tudjon eltűnni! (Amikor egy ügyvédnek készítettem az archív irattárát több olyan papíralapú irományt is találtunk, például FAX-okat, de más iratot is, ami teljesen üres volt! Olvashatatlan kazettát stb.)

A Köveskáli „hazai” borkóstoló kóstolása pedig végleg betette a kaput nálam, a lábam sarka is bizseregni kezdett italtól, pedig csak fél pohárral ittam, minden csodálatom a Tiétek, hogy hogyan tudjátok meginni ezeket a borokat?

Igaz én rengeteg gyógyszert szedek és ezek biztosan ütik egymást. Akkor rávettem az lmit, hogy jöjjünk haza és eljöttünk.

2010. 05. 29. szombat

Premier < 2010. május 29. >

2010. június > 16. >

Művészetek Palotája Budapest

Budapesti Wagner Napok 2010

Élményt! Minden tekintetben. www.mupa.hu

Trisztán és Izolda

Richard Wagner

Opera három felvonásban, német nyelven

Szövegíró | Richard Wagner

Karmester | Fischer Ádám

Rendező | Parditka Magdolna és Szemerédy Alexandra
Díszlettervező | Parditka Magdolna és Szemerédy Alexandra
Jelmélettervező | Parditka Magdolna és Szemerédy Alexandra
Világítástervező | Györgyfáyváry Károly
Karirogató | Szabó Sípós Máté

Trisztán: Christian Franz
Mazke király: Jan-Hendrik Rootering
Izolda: Anna-Katharina Behrke
Kurvenal: Tomasz Konieczny
Melot: Szegedi Gabi
Bramlóné: Kémeth Judit
Pásztor: Hegyesi Zoltán
Komményos: Ambrus Ákos
Fiatal hajós hangár: Horváth István

WAGNER

A NIBELUNG GYŰRŰJE

A RAJNA KINCSE • A WALKÜR
SIEGFRIED • AZ ISTENÉK ALKONYA
TRISZTÁN ÉS IZOLDA

A MŰVÉSZETEK PALOTÁJA ÉS A MAGYAR ÁLLAMI OPERA-HÉZ KÖZÖS PRODUKCIÓJA. OPERA

VEZÉNYEL: FISCHER ÁDÁM
2010. MÁJUS 29 – JÚNIUS 16.

STRATÉGIAI PARTNEREINK: ERSTE, MÁJUS 10., STRATÉGIAI MÉDIA-PARTNEREINK: metrispól, RTL

Jogok kizárólag a Műpa jogtulajdonában. 1195 Budapest, Komoróczy u. 1. tel.: 555-3300 és 1041 Budapest, Aranybányai út 28. tel.: 552-3290, valamint az internetes honlapunkon. Online jegyvásárlás: www.mupa.hu
A Műpa szociális támogatója a László Ferenc Zeneművészeti Egyetem. 06 9001 2000

Művészetek Palotája, Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem
Budapesti Wagner-napok.

Trisztán és Izolda (MÜPA)

Wagner minden operája több óra ezért korábban kezdődik, hogy a nagydídemű publikum még a BKV járataival is haza tudjon menni. Ráadásul Wagner annyira igénybe veszi az énekeseket, hogy minden felvonás között egy-egy óra szünet van, mert a művészeket a szakszervezet védi, kötelező megtartani a szünetet. A Trisztán és Izoldában meg lényegében két szereplő éneklő végig a négy óra „hasznos időt” azaz ténylegesen végig ott vannak a színpadon, szóval nehéz feladat. Még végigülni is egy hősi tett, hát még végig énekelni. Az előadás 4 órakor kezdődik! A Balga-belga barátunk (aki nincs jó formában) nem is vállalta az előadás megtekintését így az Ildire került a sor. Jó szimata volt az Iminek, hogy csak négy jegyet vett és nem ötöt. Nekem a kedvenc Wagner operám ez és a 2. felvonás alatt nem is vagyok a színházban jelen, valahogy elvarázsolom magam, elkábítom, valószínűleg úgy ahogyan Ti a borral tesztetek. Ez a világ legszebb szerelmes zenéje, olyan hatalmas szenvedélyes, erotikus, talán még azt is lehetne mondani, hogy pornográf. Aki nem volt szenvedélyesen szerelmes esetleg szex őrült, az nem is értheti meg ezt a zenét! Nem részletezem tovább, mert a Szántó egyszer azt mondta nekem, hogy „Nem tudsz úgysem meggyőzni, ne is fáraszd magad!” Hát nem is fárasztom, de azért idemásolok egy Muzsay mondást, hátha akkor érthetőbb leszek: (Egy egészen más történetből másoltam ide.)

Amikor az Édesapámnak elmeséltem a történetet kiegészítve a gyermeki ártatlanságomból adódó érthetlenségre utaló kijelentésekkel, akkor az Öreg nem túl szomorúan azt válaszolta nekem: Kislányom, Te ezt nem értheted, egy férfi bármire képes egy nőért, bármire, még meghalni is! De azért ezt nem teszi gyakran, mert akkor nem eshet másik nővel szerelembe! – és huncutul mosolygott.

A múltkor azt írtam, hogy „ilyen vastapsot, ovációt már réges-régen nem hallottam, az operajátszás legszebb eseményeit idézte az előadás” hát akkor ezt a szövegemet most négyzetre kell emelnem, mert ennyi embert így őrjöngeni még valóban nem láttam. Három vendégénekes volt, de a magyarok sem voltak rosszabbak, így együtt a Fischer Ádámmal (karmester) mehetnek Bayreuthba! (Mennek is.) A hosszú szünetben a Kislányom elment a környéket lefotózni (ekkor készítette a paparazzi fotókat Lásd: fentebb)
Pár fotó ezekből: Panoráma a MÜPA tetejéről

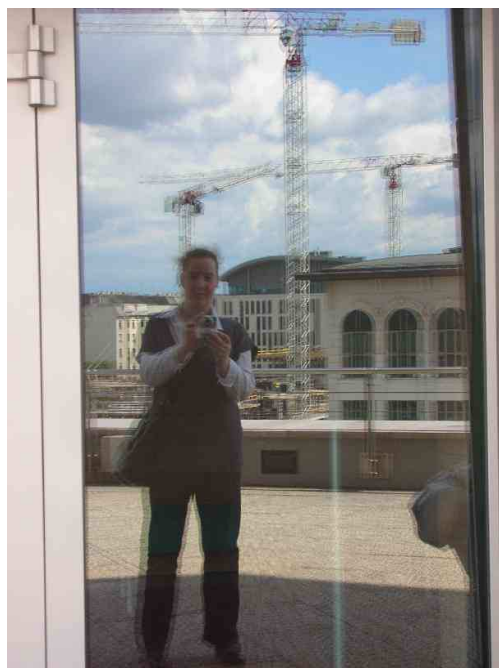

A másik oldal.

Épül az új kongresszusi és szórakoztató nem tudom mi, de épül már nagyon:

A fotós Ildikó

A Nemzeti Színház,

ahonnan az Alföldi Robertának nemsokára távoznia kell (nagy valószínűséggel) és a Svajda meghalt, nos ezek után mi lesz? Szedheti mindenki a sátorfáját?

Vagy megtanulnak egymás tenyeréből enni?

2010.05.30. vasárnap

Kárpáti Flóra balett vizsgája (Marczibányi tér).
Még lesz két gyakorló balett óra és még egy vizsga 6-án.
Egy másik (volt) balerina! Előttem az utódom, vajon a Flóra kitart-e legalább
addig, amíg a nagymamája?

A Gasztro Klub kedvéért a mai (vasárnapi) menü:
Borsó leves, eperlevél tésztával
Pirított rizs, sült csirke májjal, céklával
(Desszert nem volt, mert nem volt rá idő!)
Üdv mindenkinek
Ibici